



Prot. N. 00119/15

T Curia Generalis
Fratrum Minorum
Capuccinorum

B RATSTVA ZA EVROPO

RAZMIŠLJANJA IN SMERNICE PO SREČANJU V FATIMI

VSEM BRATOM REDA
IN SESTRAM KLARISAM KAPUCINKAM

Dragi bratje in sestre,

Gospod naj vam da mir!

VS tem pismom prihajam med vas dober mesec po srečanju v Fatimi. Kot seveda dobro veste, smo se od 1. do 5. decembra 2014 srečali generalni svet, provincialni ministri, kustosi in delegati iz Evrope, skupaj s predsedniki Konferenc našega Reda, da bi »govorili o Evropi«. Vse se je odvijalo v zelo bratstkem ozračju in ob izjemni gostoljubnosti naših portugalskih bratov. S tem pismom želim, poleg nekaterih vtisov, podeliti z vami tudi predlog nadaljevanja poti, da bi to, kar se je prebudilo v Fatimi, postalo konkretno in operativno.

Nekaj besed o srečanju

V pismu, ki sem ga 16. decembra 2013 poslal povabljenim na srečanje, sem zapisal:

»Generalnemu svetu se je zdelo primerno sklicati srečanje vseh ministrov in kustosov evropskih okrožij. Namen srečanja je poleg izmenjave izkušenj, ki je brez slehernega dvoma potrebna in nas obogati, obravnavati nekatere nujnejše teme za naše življenje v Evropi kot je ustanavljanje mednarodnih bratstev, bratsko sodelovanje med okrožji, nova evangelizacija v sekulariziranem okolju, sestava konferenc.« V nadaljevanje je generalni svet, skupaj s prispevki predsednikov štirih evropskih konferenc,

natančno določil namen srečanja ter sam način in organizacijsko izvedbo srečanja. Naj zgošče-no preletim to, kar smo živeli v času srečanja.

Prvo dopoldne smo prisluhnili poročilom predsednikov štirih evropskih konferenc, ki smo jih prosili, naj nam povedo, če med brati tli želja po prenovi našega življenja in kakšne izkušnje in poskusi so v teku. Popoldne sem, zajemajoč iz svoje službe generalnega ministra, spregovoril o nujnosti našega vključevanja v proces evangelizacije v Evropi, kjer sekularizacija zelo hitro napreduje. Kot način izvedbe tega sem nakazal ustanavljanje medkulturnih bratstev, ki naj si prizadevajo živeti našo bratsko kapucinsko karizmo preprosto in korenito.

Drugi dan dopoldne smo prisluhnili trem pričevanjem o izkušnji, ki je v teku: s. Rosella Baima, frančiškanka Marijina misijonarka (FMM) je predstavila lepoto in izziv medkulturnih skupnosti; poudarjala je pomen vzgojnih vsebin in skupnostne dinamike. Br. Jacopo Pozzerle OFM, nam je spregovoril o izkušnjah



misijonskega bratstva v Palestrini, ki jo je začel br. Giacomo Bini, bivši frančiškanski generalni minister, ki ga je Gospod lansko leto poklical k sebi. Kot zadnja sta nam br. Eric Bidot in br. Raffaele Ruffo spregovorila o tem, kako živijo v bratstvu Clermont Ferrand v Franciji. Popoldne smo prisluhnili sociologu prof. Mauru Magattiju, ki predava na katoliški univerzi "Sacro Cuore" v Milanu. Opisal nam je položaj in spremembe, ki so v teku v Evropi in nas izzivajo k pogumu, da se podamo na nove poti, da bi ponudili nove priložnosti, postali »rodovitni«. Njegov nagovor je na neposreden in zaskrbljujoč način prebudil problematike naše družbe, hkrati pa je izpostavil, da imamo vse polno možnosti za delovanje, ki bi lahko poskušale nekaj novega. Predavanje prof. Magattija, ki mu je sledil tudi kratek intervent njegove žene Klare, so vsi navzoči zelo visoko cenili. Skozi vse delovne dni je bilo dovolj prostora tudi za srečanje različnih jezikovnih skupin, v katerih smo poglobljali in soočali vsebine, ki so nam jih posredovali predavatelji.

Tretji dan pa smo se, najprej v skupinah, potem pa na plenumu, spraševali glede predloga, da bi ustanavljali medkulturna bratstva za evangelizacijo v Evropi, podelili smo si, kako posamezne evropske konference sprejemajo ta predlog in ocenjujejo možnost, da bi bratje z drugih celin sprejeli pastoralno skrb za župnije v Evropi.

Zadnji dan smo zgodaj zjutraj, ko je vzhajalo sonce, obhajali evharistijo na kraju prikazovanj in Devici Mariji zaupali pot v prihodnost.

Z vero in zaupanjem pripravljamo prihodnost

Zajemajoč iz mojega prispevka v času našega dela in iz tistega, kar se je porodilo v dialogu in podelitvi, vam predlagam nekatera razmišljanja in smernice za prihodnost.

V nekaterih evropskih provincah, in to ne le na severu Evrope, smo priče zelo močnemu upadanju števila naših bratov in krajev naše navzočnosti. Od leta 2000 naprej se je število naših bratov zmanjšalo za več kot tisoč; povprečna starost se je v nekaterih okrožjih občutno zvišala; ponekod je dosegla celo osemdeset let. Že leta beležimo močno upadanje poklicev; v številnih provincah in bratstvih se bratje pomenljivo zavzemajo, da bi zagotovili dostojno spremljanje starejših in bolnih bratov: tem bratom namenjam posebno drag in globoko hvaležen spomin.

Poleg teh razmer znotraj našega Reda smo v deželah severne Evrope, pa tudi Italije in Španije, priče napredujočemu procesu sekulari-



zacije. Narašča število tistih, ki se oddaljujejo od verske prakse. V različnih okoljih podpirajo pojav in prakso religije brez Boga.

Kaj nam sporoča, kako nas izziva ta položaj, ki sem ga opisal? To, kar se je porodilo na srečanju v Fatimi in moje osebno razmišljanje, ki sem ga preverjal v mojem svetu, me spodbuja, da nakažem pot, na kateri ostane odprto preverjanje in dialog z vsemi vami.

Okrožja, ki doživljajo staranje in zmanjševanje števila bratov in krajev navzočnosti, je potrebno pozorno in spoštljivo spremljati. V mislih imam različne province, ki so Redu dale veliko, z veliko zavzetostjo bratov in materialnimi sredstvi so evangelizirale, razvile so karitativne in socialne projekte v prid množici revnih. Z veliko hvaležnostjo do vsega, kar je bilo storjeno, pa se moramo zavedati, da te resničnosti našega Reda ne moremo za vsako ceno ohranjati pri življenju. Bratska pomoč, ki se je pred nekaj leti začela v nekaterih evropskih provincah, ni rešila obstoječih težav in ni uspela prebuditi novega življenja. Poskusiti želimo z novo potjo, z ustanavljanjem medkulturnih bratstev, ki naj bi v luči evangelija in naših Konstitucij pristno in dosledno živela molitev, bratsko življenje in poslanstvo. Bogastvo srečanja kultur bo pričevanje, da bratje, ki prihajajo iz različnih kultur, če gledajo na Kristusa, navzočega v njihovi sredi, lahko živijo v medsebojnem podarjanju in skupaj delujejo. Podpira nas zavest, da more življenje in pričevanje karizme Frančiška Asiškega močno spregovoriti in veliko dati ljudem današnjega časa. Ne vemo, kakšen bo uspeh te poti; toda z upanjem v srcu hočemo začeti delati prve korake. Od koga bodo ta bratstva odvisna? Naše Konstitucije omogočajo ustanavljanje bratstev, ki so neposredno odvisna od generalnega ministra; na tej podmeni žalimo delati in razmišljati.

Želel bi videti porajanje bratstev, ki živijo močno in globoko vero, v katerih kakovost bratskih odnosov postane pričevanje Božje ljubezni in so kraji sprejemanja, sposobni porajati predlog hoje za Gospodom Jezusom. Evangelizirati želimo z našim vsakdanjim življenjem in to želimo storiti v občestvu s krajevnimi Cerkvami in s cerkvenimi stvarnostmi povsod tam, kjer nam bo Gospod dal, da bomo navzoči. Pred

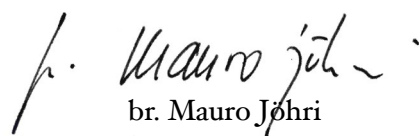
tistimi, ki odklanjajo Boga ali se zanj ne menijo, ga hočemo mi postaviti v središče našega življenja in iskanja ter mu dovoliti, da prebiva v naših hvalnicah (prim. Psalm 22).

Za zdaj smo v bratstvu v Clermont Ferrand v Franciji opazili prvo takšnih bratstev, ki že živi tak slog življenja in je bilo pred kratkim okrepjeno zahvaljujoč prihodu dveh italijanskih bratov, eden je iz genovske in drugi iz beneške province. Pogovarjamo se tudi z nekaterimi drugimi provincami, ki so pripravljene sprejeti projekt bratstva, ki sem ga zgoraj opisal, in istočasno trkamo na različna vrata, da bi province, ki imajo še precejšnje število bratov, z veseljem podarile brate, ki jih ta projekt privlači. Dragi ministri, če bom potrkal na vaša vrata, radi odprite in bratje, ki vas zanima »misijon Evropa« naj radi potrkajo na moja vrata! Manjše province naj se same od sebe ne izključijo iz tega projekta. Naša naloga pa bo, da bomo pripravili in kasneje spremljali ta bratstva. Skladno z željo nekaterih bratov, ki so jo izrazili v Fatimi, nič ne preprečuje, ampak je celo močno priporočljivo, da se začnejo bratske izkušnje, ki imajo zgoraj opisane značilnosti, tudi v posameznih okrožjih.

Dragi bratje, hvala za vašo pozornost. Vse ministre in kustose Reda prosim, da vsakemu bratu izročijo to pismo.

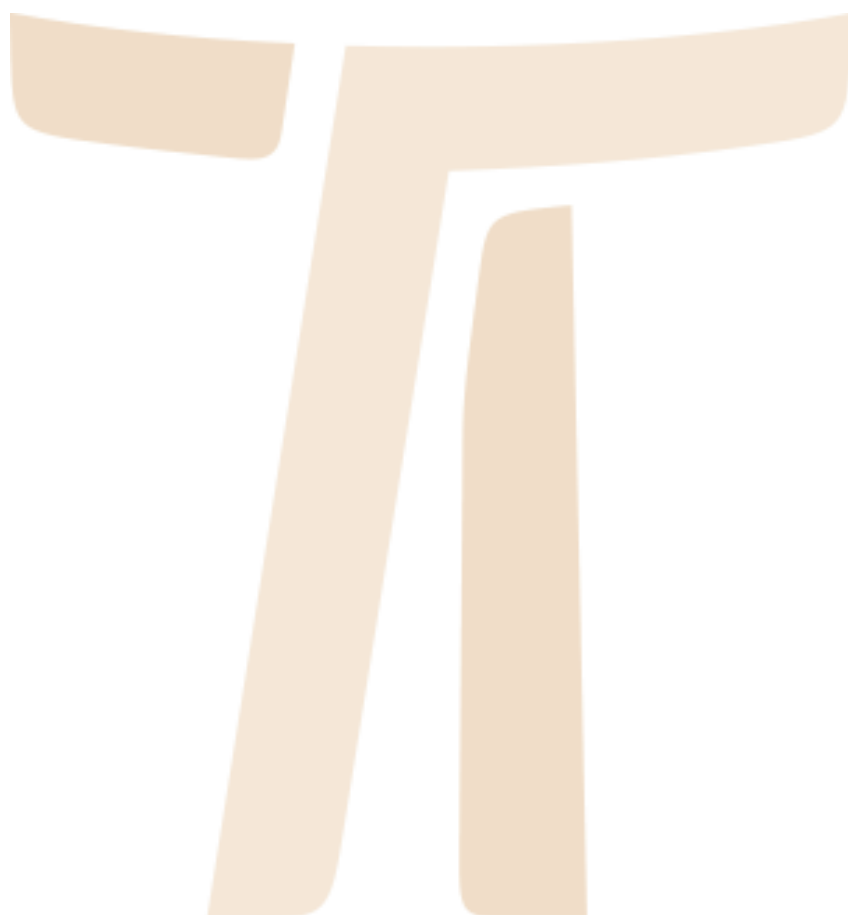
Nočemo se vdati pesimizmu in resignaciji, ampak želimo biti polni upanja. Sestre klarise kapucinske prosim, naj nas spremljajo z molitvijo.

Nadaljevanje tega, kar smo po Božji darežljivosti v Fatimi začeli, izročajmo v varstvo Device Marije, ki je na tem mestu začela svojsko zgodovino spreobrnjenja in dobrega: naj nam pomaga in nas podpira.


br. Mauro Johri
generalni minister OFM Cap

Rim, 28. januar 2015
god sv. Tomaža Akvinskega





RAZMIŠLJANJA IN SMERNICE PO SREČANJU V FATIMI
VSEM BRATOM REDA IN SESTRAM KLARISAM KAPUCINKAM
BRATSTVA ZA EVROPO